

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 2826 van 22 oktober 2007
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats : X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van onbepaalde nationaliteit, op 11 oktober 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2007.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat H. DE PONTIERE en van attaché HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam het rijk binnen op 16 februari 2002 en verklaarde zich op 13 mei 2002 vluchteling, onder de naam X, van Oekraïense nationaliteit.

1.2. Op 5 juni 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd op 26 juli 2002 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigd. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van 26 juli 2002 werd door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 123.973 van 8 oktober 2003.

1.3. Op 20 maart 2003 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in, onder de sub 1.1 vermelde naam en nationaliteit. Op 9 april 2003 nam de gemachtigde van de minister van

Binnenlandse Zaken opnieuw een beslissing tot weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen deze beslissing werd op 29 april 2003 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wegens de laattijdigheid ervan, niet in aanmerking genomen.

1.4. Op 26 april 2007 diende verzoeker een derde asielaanvraag in, onder de eerder vermelde naam en nationaliteit. Op 6 juli 2007 werd door de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag genomen.

1.6. Op 12 september 2007 diende verzoeker een vierde asielaanvraag in, onder de naam X. Daarop werd de thans bestreden beslissing genomen.

2. De ontvankelijkheid van de vordering

2.1. De verwerende partij werpt op dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang, omdat verzoeker eerder drie asielaanvragen indiende onder een andere identiteit.

2.2. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker zelf dat hij onder de naam X verschillende malen asiel heeft aangevraagd in België, en dat “hij (...) daarbij niet alleen een valse identiteit, maar tevens een vals paspoort en valse diploma's (gebruikte), die voor hem werden gefabriceerd in het Brusselse milieu”.

2.3. Gevraagd naar de reden waarom hij bij zijn drie eerdere asielaanvragen een andere identiteit en nationaliteit had opgegeven, verklaarde verzoeker dat hij dat deed omdat hij het Commissariaat-generaal een arrogante organisatie vindt en omdat hij ervan overtuigd is dat België een racistisch land is. Op de vraag waarom verzoeker dan nu wel zijn ware identiteit zou prijsgeven, verklaarde hij dat hij dat deed omdat hij niet langer in het centrum (bedoeld wordt het centrum voor illegalen te Vottem) zou willen blijven omwille van de sanitaire voorzieningen (gehoorverslag dd. 26 oktober 2007, stuk 5, map IV, administratief dossier).

Ter zitting werd hem, op grond van artikel 14 van het PR RvV, verduidelijking gevraagd omtrent de reden van zijn handelwijze. Daarop verklaarde verzoeker dat hij bij zijn eerste drie asielaanvragen vertelde wat zijn smokkelaars hem hadden geadviseerd, en hij zich er bij zijn vierde aanvraag van bewust was geworden dat het Commissariaat zeer gevoelig is voor tegenstrijdigheden in een asielrelaas, zodat hij dan maar besloot zijn echte identiteit te onthullen en zijn ware relaas te vertellen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkele grond heeft aangevoerd die zou kunnen verschonen waarom hij niet van bij zijn eerste asielaanvraag zijn ware identiteit zou hebben meegedeeld en dat hij bewuste pogingen heeft ondernomen om de asielinstanties te misleiden. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel “fraus omnia corrumpit” kan geen gunstig gevolg worden verleend aan het beroep van een vreemdeling die bedrog pleegt bij het indienen van een asielaanvraag. Verzoeker heeft de autoriteiten op wiens bescherming hij een beroep wilde doen bewust misleid zodat de onontvankelijkheid van het beroep moet worden vastgesteld wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste rechtmatig belang. De exceptie kan aldus worden aangenomen, zodat het beroep moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 oktober 2007 door:

Mevr. A. WIJNANTS,

rechter in vreemdelingenzaken,
wnd. voorzitter,

Mevr. P. DE SMET,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. DE SMET.

A. WIJNANTS.